

„Și chiar atunci, o umbră neagră ca tăciunele apăru în spatele ei. Era ca o dungă întunecată, mare cât un copac, dar și lunecoasă ca un șarpe. Fata se întoarse încetîșor și...”

Toți sunt emoționați: cu ochii măriți, cu pielea de găină, cu inima cât un purice. Elena le spune o poveste de groază și sunt înspăimântați, tremură.

Când Elena spune o poveste comică, râsetele izbucnesc fără oprire. Dacă povestește o aventură extraordinară, toți simt că ei sunt eroii poveștii. Și, dacă este o poveste de dragoste, cine o ascultă plânge de emoție până când lacrimile acoperă totul.

Cu poveștile ei, Elena călătorește și îi poartă pe ceilalți în alte lumi. Cei care o ascultă uită de toate pentru o vreme.

Superputerea Elenei este
SĂ SPUNĂ POVEȘTI.

Gura lui seamăna cu o felie de pepene. Când merge, sare ca o veveriță în timp ce îngână un cântec vesel și amuzant. Marc este o rază de soare. Când îl văd, margaretele înfloresc, păsările ciripesc, ba până și cele mai înfricoșătoare animale ies din adăposturile lor ca să-l vadă.

Marc are niște lentile magice care-i arată paharul întotdeauna pe jumătate plin. Dacă rămâne fără apă în mijlocul deșertului, merge mai departe, spre duna următoare, convins că mai devreme sau mai târziu o să dea peste o oază. Iar dacă se adună nori negri de furtună, Marc își ia umbrela și urcă pe bicicletă. Pedalează și pedalează până când îi iese-n întâmpinare lumina soarelui.

Superputerea lui Marc este **OPTIMISMUL.**

Norei îi este frică de multe lucruri, și câteodată asta îi prinde bine pentru că o protejează. Dar din când în când, teama o împiedică să facă ce are de făcut sau ce ar vrea. Atunci Nora respiră adânc, se umple de putere și decide, curajoasă, să nu se dea bătută.

Dacă are de făcut un vaccin sau dacă îi taie calea un câine uriaș, Nora își adună puterile și le face față fără să clipească.

Dacă vrea să urce într-un montagnes russes sau să intre în Casa Groazei, care e un loc sinistru, Nora se gândește la aventurile de care o să aibă parte și se bucură de parcul de distracții fără să se uite în urmă. Când visează că se plimbă pe nori, Nora leagă o coardă invizibilă între vârfurile celor mai înalți munți și merge pe coarda elastică întinsă, ca o mare acrobată.

Superputerea Norei este **CURAJUL**.

- Ce se aude? E un stol de rândunici?
– Nu, este muzica Marinei.

Când Marina cântă la vioară, notele muzicale ies pe horn. Ca niște păsări care bat din aripi și-mpânzesc văzduhul. În drumul lor, desenează zâmbete pe chipuri, oferă îmbrățișări imense și acoperă obraji de sărutări.

Cu muzica ei, Marina poate împlânzi fiarele: chiar și un leu feroce sau o pisicuță prost dispusă. Cu cântecele ei, Marina cheamă înapoi amintiri dragi care rătăcesc pierdute în groapa uitării.

Superputerea Marinei este **MUZICA.**

